

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu, nr. 28
MD-2004

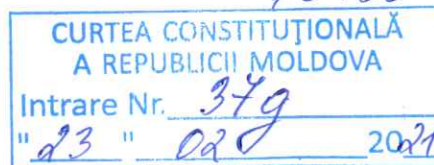
Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, vă expediază în adresa DVS, sesizarea Curții Constituționale, în ordinea contenciosului administrativ cu nr. **3-411/2020** la cererea de chemare în judecată depusă de Nastas Ruslan către Direcția generală securitate publică al Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ defavorabil și obligarea de a prelungi dreptul la port armă, în vederea examinării cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012, înaintată de reclamantul Nastas Ruslan.

Anexe:

- *Sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 8 file;*
- *Încheierea privind admiterea sesizării Curții Constituționale din 12 februarie 2021 pe 4 file.*

Judecător

Sîrbu Victor

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei "precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor" din art.7 alin.(2) lit.e) din Legea nr.130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă

A. Autorul excepției de neconstituționalitate**A.1. Persoană fizică****1. Nume**

Nastas

2. Prenume (toate)

Ruslan

3. Adresă (va fi anonimată)**4. Telefon, e-mail (vor fi anonimizate)****5. Reprezentant (dacă este cazul)****6. Telefonul, e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimizate)****7. Calitatea procesuală în cadrul procesului de judecată din fața instanței de drept comun reclamant în cadrul contenciosului administrativ**

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09.04.2003, autorul sesizării a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.225/5 alin.(1) din Codul penal în varianta anului 1961 (păstrarea mijloacelor narcotice fără scop de desfacere) fiind-i aplicată pedeapsa sub forma de amendă în mărime de 630 lei care a fost achitată integral iar antecedentul penal fiind stins.

La data de 28.02.2014, adică cu 11 ani după emiterea hotărârii de condamnare, ca urmare a depunerii unei cereri, pe numele autorului sesizării a fost eliberat permis port-armă nr.B80009864 (pistol cu glonț de model "CZ-75 P-07" obținut în scopul autoapărării).

La expirarea termenului de valabilitate a permisului port-armă (5 ani), autorul sesizării a depus o cerere privind prelungirea acestuia, anexînd toate documentele aferente în acest sens, printre care și certificatul narcologic, psihologic, precum și caracteristica pozitivă oferită de ofițerul de sector al Poliției.

Examinînd cererea de prelungire a permisului, Direcția generală securitate publică din cadrul IGP prin Decizia nr.37 din 28 noiembrie 2019 a revocat dreptul de port armă a pistolului cu glonț de model "CZ-75 P-07" obținut în baza permisului cu nr.B80009864 eliberat la data de 28.02.2014, pe motiv că la data de 09.04.2003 în privința posesorului, de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, a fost emisă sentință de condamnare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.225/5 alin.(1) din Codul penal în varianta anului 1961 (păstrarea mijloacelor narcotice fără scop de desfacere).

Pe motiv că cererea a fost respinsă de organele de drept, autorul sesizării s-a adresat instanței de judecată cu o acțiune în obligare/anulare.

Prezenta sesizare este întocmită în vederea examinării sub toate aspectele pricinii aflate pe rol în instanța de drept comun.

C. Obiectul sesizării

Obiectul sesizării constituie sintagma "precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor" din art.7 alin.(2) lit.e) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă și anume:

Articolul 7. Condițiile de acordare a permisului de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și, după caz, a permisului de armă

(1) Permisul de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și, după caz, permisul de armă se acordă persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (1) dacă nu se află în una din situațiile specificate la alin. (2) din prezentul articol și întrunesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au împlinit vârsta de 21 de ani;
- b) au absolvit un curs de instruire teoretică și practică de mînuire a armei de foc, organizat de o persoană juridică acreditată în domeniu, în condițiile legii, cu excepția personalului atestat sau în rezervă din cadrul autorităților administrației publice care au competențe în domeniul apărării naționale, securității statului și al ordinii publice , precum și din cadrul Centrului Național Anticorupție, al Procuraturii și al Administrației Naționale a Penitenciarelor;
- c) dispun de condiții pentru asigurarea securității și integrității armelor și a munițiilor;
- d) sînt apte din punct de vedere psihologic și medical pentru a deține și a folosi arme și muniții;
- e) au calitatea impusă de lege, atestată prin documente prevăzute în normele de aplicare a prezentei legi, în funcție de destinația armelor.

(2) Permisele prevăzute la alin. (1) nu se acordă persoanelor care se află în una din următoarele situații:

- a) sînt învinuite sau inculpate în cauze penale pentru fapte săvîrșite cu intenție, potrivit legislației în vigoare;
- b) au antecedente penale;
- c) le-a fost anulat, în ultimii 5 ani, dreptul de procurare, deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor letale ori a armelor neletale supuse autorizării, cu excepția situațiilor în care măsura de anulare s-a dispus ca urmare a pierderii calității prevăzute la art. 8 alin. (2);
- d) au pierdut sau li s-au sustras, în ultimii 5 ani, în împrejurări imputabile lor, armele letale sau neletale supuse autorizării;
- e) au fost condamnate prin hotărîre judecătorească irevocabilă pentru infracțiuni comise cu intenție, cu folosirea armelor sau a munițiilor, a substanțelor și materialelor explozive sau toxice, precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor , dar și pentru purtarea, păstrarea, procurarea, producerea, fabricarea, transportarea sau comercializarea ilegală a acestora.
- f) au fost condamnate prin hotărîre judecătorească irevocabilă la pedeapsă de privațiune de libertate pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave comise cu intenție;
- g) prezintă pericol pentru ordinea publică, viața și integritatea corporală a persoanelor și se află la evidență specială în organele de poliție.
- h) în privința cărora au fost aplicate ordinul de restricție de urgență sau ordonanța de protecție.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Cadrul constituțional aferent:

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 16 Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

Cadrul legal conex:

art.110 din Codul penal

Antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămîinerii definitive a sentinței de condamnare, generînd consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat pînă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

art.111 alin.(1) lit.e) din Codul penal

Se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea – după executarea pedepsei.

art.111 alin.(3) din Codul penal

Stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Deci la caz se atestă o incoerență dintre normele constituționale și cele de realizare a acestora, - legi organice.

Constituția garantează realizarea egală a drepturilor omului, cu toate că acestea urmează să se încadreze în procedurile de rigoare. Un element procesual rațional de limitare a unui drept este instituția antecedentelor penale, fiind una strict limitată în timp, - timpul limitării în esența sa fiind perioada de probă pentru realizarea eficientă a procesului de reeducare a persoanei delincvente.

Stingerea antecedentului penal readuce persoana la status quo a drepturilor sale în conformitate cu cadrul constituțional și cel organic indicat supra, cu excepțiile sale, care din natura lor nu pot fi limitate în timp, - de exemplu obținerea unei funcții onorabile și credibile, precum este cea a unui judecător/procuror/etc, - reputația ireproșabilă, care nu poate fi corectată în timp, în rest persoanele ar fi pe filiera de egalitate, reieșind din statutul juridic al acestora.

E. Argumentarea preinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Așadar, restricția de a deține permis port-armă pentru persoanele fără antecedente penale (stînse) condamnate pentru infracțiuni legate de droguri reprezintă o limitare a dreptului în afara cadrului constituțional precum și cel rațional.

Cu referire la aspectul rațional este de menționat, că chiar dacă s-ar admite că o asemenea limitare este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, aceasta nu este una proporțională, rațională și eficientă în modul instituit (triplul test).

Deci, dacă la prima vedere ar părea că persoanele care au fost condamnate pentru infracțiuni cu droguri (nu numai decît consumul acestora, ci simpla păstrare) pot fi considerate ca grup de risc de utilizare ilegală a armei, - acestea de fapt sînt stereotipe nebazate pe careva date veridice. Mai mult ca atît, lipsa în lista de interdicție fără limitare în timp a persoanelor condamnate pentru infracțiuni cu aplicarea violenței la general (în cazurile fără folosirea armei), denotă caracterul irațional al prevederii date, or cu siguranță rațională persoanele condamnate pentru infracțiuni violente, chiar și fără aplicarea armei sînt predispușe într-o oarecare manieră la folosirea ilegală a armei, care poate fi utilizată anume pentru realizarea violenței, iar în cazurile unor infracțiuni cu droguri această prejudecată este bazată doar pe presupunerea că persoana ar putea fi în stare de ebrietate narcologică.

În context, este de remarcat că pe lîngă certificatul psihologic și caracteristica din partea ofițerului de sector al poliției, pentru obținerea permisului port-armă se prezintă și certificatul narcologic cu efectuarea testării de rigoare a solicitantului, inclusiv în vederea constatării inexistenței în corpul acestuia a substanțelor interzise, - fapt care limitează persoanele cu un comportament ipotetic inadecvat la obținerea armelor de foc și în consecință caracterul irațional ce depășește instrumentele necesare pentru obținerea unui interes legitim pentru societate.

Prin urmare, prevederile art.7 alin.(2) lit.b și ale art.22 alin.(1) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, prin care se stabilește necesitatea prezentării certificatului medical (concluzia narcologică și psihiatrică) precum și lipsa antecedentelor penale la general, sînt absolut suficiente pentru realizarea scopului propus, iar limitarea completă nedefinită în timp a celor condamnați pentru infracțiuni cu droguri este una irațională, neargumentată și nici fundamentată, ceea ce în consecință restrînge un drept al unei persoane în coraport cu alta.

Întru claritatea celor sus menționate aduc următorul exemplu: un farmacist condamnat condiționat pentru vînzarea neautorizată a medicamentelor ce conțin droguri (substanțe psihotropice) din neglijență, neavînd nici o atribuție cu circuitul armelor sau a consumului drogurilor va fi lipsit pe viață de dreptul de a obține armă, iar persoana care a violat altă persoană în grup cu aplicarea violenței, condamnată la detenție reală, după ispășirea pedepsei și stingerii antecedentului penal, conform cadrului legal existent va putea obține legal arma de foc, ceea ce de asemenea denotă caracterul irațional al interdicției în cauză.

În contextul dat, corelînd problema constituționalității cu problemele de fapt și de drept examinate în instanța de drept comun, menționez că autorul sesizării a fost condamnat pentru păstrarea cantității nesemnificative a canabisului (marihuana) 18 ani în urmă, ceea ce în țările Europei de vest, membre ale Uniunii Europene la care se aliniază Republica Moldova și care fac nucleul Consiliului Europei și a practicii CtEDO, - aceste fapte nu reprezintă nici crimă și nici contravenție, fiind o atitudine discriminătoare din partea autorităților autohtone aplicînd astfel de interdicții în consecință.

De asemenea este de remarcat și practica Curții Constituționale a Federației Ruse, - țară deseori criticată pentru nerespectarea drepturilor omului - în anul 2013 pe 10 octombrie a pronunțat decizia nr.20-П, prin care a stabilit că interdicția pe viață a persoanelor condamnate de a candida la funcții electivă este una neconstituțională, aceasta ar trebui să fie una rațional limitată în timp, iar orice limitare a vreunui drept pe viață urmează a fi exhaustiv fundamentată pe raționamente logice.

F.

Mai mult ca atât, Curtea Europeană a precizat că lista de drepturi garantate de articolul 14 din Convenția Europeană nu este limitativă, fiind interzisă orice discriminare, indiferent de criteriul care stă la baza ei (Rasmussen c. Danemarcei, § 34, hotărâre din 28 noiembrie 1984, A.87).

De asemenea, conform jurisprudenței constante a Curții Europene, pentru a se pune problema aplicabilității articolului 14 din Convenție, trebuie să se constate o diferență de tratament între persoanele plasate în situații comparabile. O asemenea diferență este discriminatorie dacă nu prezintă o justificare obiectivă și rezonabilă, respectiv dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat. Statele contractante beneficiază de o marjă largă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situațiile similare justifică distincția în tratament (Schalk și Kopf c. Austriei, §96, Burden c. Regatului Unit, § 60)

În același timp Curtea Constituțională a statuat în Hotărârea sa nr. 16 din 12 iunie 2007 că „violarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat în cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau când există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite”.

Totodată, se atrage atenția că neconcordanța normei contestate criteriilor aferente proporționalității și raționalității, precum și posibilitatea aplicării altor criterii care ar garanta atingerea scopului legitim urmărit sunt complimentare neconcordanței de bază și anume inadmisibilității restrîngerii nelimitate în timp a unui drept, fără o rațiune fundamentală în acest sens.

În contextul celor expuse supra, autorul sesizării consideră că sunt suficiente și întemeiate argumentele pentru admiterea prezentei sesizări și declararea ca fiind neconstituțională sintagma „precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” conținută în art.7 alin.(2) lit.e) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Autorul sesizării declară pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, fapt pentru care și semnează.

Nastas Ruslan

ÎNCHEIERE

12 februarie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani),

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Cu participarea:

Reclamantului

Reprezentantul pârâtului

Victor Sîrbu

Sandu Pantaz

Ruslan Nastas

Valeriu Oboroceanu

examinând în ședință de judecată publică în ordinea contenciosului administrativ, cererea înaintată de reclamantul Ruslan Nastas, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Nastas către Direcția Generală Securitatea Publică mun. Chișinău din cadrul IGP, persoană terță Inspectoratul General de Poliție cu privire anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice de a prelungi dreptul, -

c o n s t a t ă :

La data de 17 februarie 2020, Ruslan Nastas a depus cerere de chemare în judecată către Direcția Generală Securitatea Publică mun. Chișinău din cadrul IGP, persoană terță Inspectoratul General de Poliție cu privire anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice de a prelungi dreptul.

Solicită reclamanta Ruslan Nastas, anularea deciziei nr. 37 din 28 noiembrie 2019, emisă de Direcția Generală Securitatea Publică mun. Chișinău din cadrul IGP și obligarea autorității publice din IGP de a prelungi dreptul la port armă oferit prin permisul nr. B80009864 din 28 februarie 2014, eliberat de autoritate.

Pe parcursul examinării cauzei, în ședința de judecată, reclamantul Ruslan Nastas a depus cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

În motivarea cererii, partea reclamantă a invocat că prezenta sesizare are ca solicitarea verificare a corespunderii constituționalității a sintegmei „precum și substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” din art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

Așadar, restricția de a deține permis port-armă pentru persoanele fără antecedente penale (stinse) condamnate pentru infracțiuni legate de droguri reprezintă o limitare a dreptului în afara cadrului constituțional precum și cel rațional.

Cu referire la aspectul rațional este de menționat, că chiar dacă s-ar admite că o asemenea limitare este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, aceasta nu este una proporțională, rațională și eficientă în modul instituit (triplul test).

Deci, dacă la prima vedere ar părea că persoanele care au fost condamnate pentru infracțiuni cu droguri (nu numai decât consumul acestora, ci simpla păstrare) pot fi considerate ca grup de risc de utilizare ilegală a armei, acestea de fapt sunt stereotipe

nebazate pe careva date veridice. Mai mult ca atât, lipsa în lista de interdicție fără limitare în timp a persoanelor condamnate pentru infracțiuni cu aplicarea violenței la general (în cazurile fără folosirea armei), denotă caracterul irațional al prevederii date, or cu siguranță rațională persoanele condamnate pentru infracțiuni violente, chiar și fără aplicarea armei sunt predispuse într-o oarecare manieră la folosirea ilegală a armei, care poate fi utilizată anume pentru realizarea violenței, iar în cazurile unor infracțiuni cu droguri această prejudecată este bazată doar pe presupunerea că persoana ar putea fi în stare de ebrietate narcologică.

În context, este de remarcat că pe lângă certificatul psihologic și caracteristica din partea ofițerului de sector al poliției, pentru obținerea permisului port-armă se prezintă și certificatul narcologic cu efectuarea testării de rigoare a solicitantului, inclusiv în vederea constatării inexistenței în corpul acestuia a substanțelor interzise, fapt care limitează persoanele cu un comportament ipotetic inadecvat la obținerea armelor de foc și în consecință caracterul irațional ce depășește instrumentele necesare pentru obținerea unui interes legitim pentru societate.

Prin urmare, prevederile art. 7 alin. (2) lit. b) și art. 22 alin. (1) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, prin care se stabilește necesitatea prezentării certificatului medical (concluzia narcologică și psihiatrică) precum și lipsa antecedentelor penale la general, sînt absolut suficiente pentru realizarea scopului propus, iar limitarea completă nedefinită în timp a celor condamnați pentru infracțiuni cu droguri este una irațională, neargumentată și nici fundamentată, ceea ce în consecință restrînge un drept al unei persoane în coraport cu alta.

Întru claritatea celor sus menționate se exemplifică faptul că un farmacist condamnat condiționat pentru vânzarea neautorizată a medicamentelor ce conțin droguri (substanțe psihotropice) din neglijență, neavînd nici o atribuție cu circuitul armelor sau a consumului drogurilor va fi lipsit pe viață de dreptul de a obține armă, iar persoana care a violat altă persoană în grup cu aplicarea violenței, condamnată la detenție reală, după ispășirea pedepsei și stingerii antecedentului penal, conform cadrului legal existent va putea obține legal arma de foc, ceea ce de asemenea denotă caracterul irațional al interdicției în cauză.

În contextul dat, corelînd problema constituționalității cu problemele de fapt și de drept examinate în instanța de drept comun, autorul sesizării a fost condamnat pentru păstrarea cantității ne semnificative a cannabisului (marihuana) cu 18 ani în urmă, ceea ce în țările Europei de vest, membre ale Uniunii Europene la care se aliază Republica Moldova și care fac nucleul Consiliului Europei și a practicii CtEDO, aceste fapte nu reprezintă nici crimă și nici contravenție, fiind o atitudine discriminatoare din partea autorităților autohtone aplicînd astfel de interdicții în consecință.

De asemenea este de remarcat și practica Curții Constituționale a Federației Ruse, țară deseori criticată pentru nerespectarea drepturilor omului, unde, la data de 10 octombrie 2013 a pronunțat decizia nr. 20-FI, prin care a stabilit că interdicția pe viață a persoanelor condamnate de a candida la funcții colective este una neconstituțională, aceasta ar trebui să fie una rațional limitată în timp, iar orice limitare a vreunui drept pe viață urmează a fi exhaustiv fundamentată pe raționamente logice.

Mai mult ca atât, Curtea Europeană a precizat că lista de drepturi garantate de articolul 14 din Convenția Europeană nu este limitativă, fiind interzisă orice discriminare, indiferent de criteriul care stă la baza ei (Rasmussen c. Danemarcei, § 34, hotărâre din 28 noiembrie 1984, A.87).

De asemenea, conform jurisprudenței constante a Curții Europene, pentru a se pune problema aplicabilității articolului 14 din Convenție, trebuie să se constate o diferență de tratament între persoanele plasate în situații comparabile. O asemenea diferență este discriminatorie dacă nu prezintă o justificare obiectivă și rezonabilă, respectiv dacă nu

urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat. Statele contractante beneficiază de o marjă largă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situațiile similare justifică distincția în tratament (Schalk și Kopf c. Austriei, §96, Burden c. Regatului Unit, § 60)

În același timp, Curtea Constituțională a statuat în hotărârea nr. 16 din 12 iunie 2007, potrivit căreia „violarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat în cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau când există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite”.

În contextul celor expuse supra, autorul sesizării consideră că sunt destule motive și temeiuri plauzibile pentru admiterea sesizării înaintate și declararea ca fiind neconstituțională sintagma „precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” din art. 7 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă

În ședință de judecată reclamantul Ruslan Nastas a solicitat admiterea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale în problema vizată.

Reprezentantul Direcției Generale Securitatea Publică mun. Chișinău din cadrul IGP, în ședința de judecată a lăsat solicitarea reclamantului la discreția instanței de judecată.

Terțul Inspectoratul General al Poliției în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Audiind poziția participanților, analizând cererea formulată de reclamantul Ruslan Nastas privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată consideră necesar de a o admite, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 135 din Constituția Republicii Moldova, (1) Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Conform prevederilor art. 12¹ din Codul de procedură civilă, (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. (2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. (5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, s-a constatat că pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în față instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat, că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La caz, obiectul excepției constituie art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

Astfel, obiectul excepției se include în categoria actelor indicate la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către avocatul reclamantului, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea litigiului respectiv și nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Subsecvent, fiind întrunite cumulativ condițiile impuse de prevederile alin. (2) și (5) al art. 12¹ din Codul de procedură civilă, instanța urmează să admită cererea avocatului reclamantului privind sesizarea Curții Constituționale și să prezinte Curții sesizarea privind controlul constituționalității prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Conform prevederilor art. 12¹ din Codul de procedură civilă, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ Cod de procedură civilă și art. 195 Cod administrativ, instanța de judecată, -

d i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de reclamantul Ruslan Nastas, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizarea Curții Constituționale și verificarea constituționalității prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Nastas către Direcția Generală Securitatea Publică mun. Chișinău din cadrul IGP, persoană terță Inspectoratul General de Poliție cu privire anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice de a prelungi dreptul.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, și se sesizează Curtea Constituțională.

Se prezintă Curții Constituționale prezenta încheiere cu sesizarea și dosarul nr. 3-411/2020.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecător**

Victor Sîrbu